

PREDLOG

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE KAZAHSTAN O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Kazahstan o izručenju koji je potpisani u Beogradu, 24. avgusta 2016. godine, u originalu na srpskom, kazaškom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

**Ugovor
između Republike Srbije i Republike Kazahstan
o izručenju**

Republika Srbija i Republika Kazahstan (u daljem tekstu: države ugovornice), u nameri da unaprede i učvrste međusobnu saradnju u stvarima izručenja, dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Obaveza izručenja

Države ugovornice će, u skladu sa uslovima predviđenim ovim ugovorom, izručivati lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, a radi krivičnog gonjenja ili izvršenja pravnosnažne presude za krivična dela za koja se dozvoljava izručenje.

Član 2.

Krivična dela za koja se dozvoljava izručenje

1. Za potrebe ovog Ugovora, dela za koje se dozvoljava izručenje su krivična dela za koja je prema nacionalnom krivičnom zakonodavstvu obe države ugovornice, propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne (1) godine ili teža kazna.

2. U slučaju kada se zahtev za izručenje odnosi na lice koje se traži radi izvršenja kazne zatvora za krivična dela za koja se dozvoljava izručenje, lice može biti izručeno samo ako je osuđeno na kaznu zatvora u trajanju od najmanje šest (6) meseci ili težu kaznu.

3. Pri određivanju krivičnog dela u skladu sa stavom 1. ovog člana, nije od uticaja da li radnja koja predstavlja krivično delo spada, prema nacionalnom zakonodavstvu država ugovornica, u istu kategoriju krivičnih dela ili opisuju krivično delo istom terminologijom.

4. Izručenje se odobrava ako je krivično delo izvršeno van teritorije države ugovornice molilje, pod uslovom da nacionalno zakonodavstvo zamoljene države ugovornice dozvoljava krivično gonjenje za delo izvršeno van njene teritorije pod istim uslovima. Izručenje može biti odobreno i kada takvi uslovi nisu predviđeni nacionalnim zakonodavstvom zamoljene države ugovornice.

5. Ako se zahtev za izručenje odnosi na dva ili više krivičnih dela, koja su kažnjiva prema nacionalnom zakonodavstvu obe države ugovornice, a neka od njih ne ispunjavaju uslove iz st. 1. i 2. ovog člana, zamoljena država ugovornica ima pravo da odobri izručenje i za ta krivična dela.

Član 3.

Obavezno odbijanje izručenja

1. Izručenje će se odbiti ukoliko:

a) po mišljenju zamoljene države ugovornice krivično delo povodom kog se traži izručenje predstavlja političko krivično delo ili delo povezano sa takvim krivičnim delom;

b) zamoljena država ugovornica ima osnovanih razloga da smatra da je zahtev za izručenje zbog krivičnog dela iz opšteg prava podnet radi gonjenja ili kažnjavanja lica zbog njegove rasne pripadnosti, veroispovesti, nacionalne pripadnosti, pola, socijalnog statusa, etničke pripadnosti ili političkog ubeđenja, ili ako smatra da bi položaj tog lica bio znatno pogoršan usled bilo kog od navedenih razloga;

c) je prema nacionalnom zakonodavstvu države ugovornice molilje krivično delo za koje je propisana smrtna kazna, osim ako država ugovornica molilja ne dostavi garancije, koje zamoljena država ugovornica smatra dovoljnim, da smrtna kazna neće biti izrečena protiv traženog lica ili, u slučaju da je već izrečena, da neće biti izvršena;

d) zamoljena država ugovornica ima razloga da veruje da je lice koje se traži zbog krivičnog dela bilo ili će biti podvrgnuto kazni ili bilo kojoj drugoj meri koja ne obezbeđuje poštovanje osnovnih ljudskih prava, uključujući zaštitu od okrutnog, nehumanog ili ponižavajućeg postupanja u državi ugovornici molilji;

e) krivično gonjenje prema nacionalnom zakonodavstvu zamoljene države ugovornice ne može biti pokrenuto ili kazna ne može biti izvršena zbog zastarelosti ili zbog drugih razloga predviđenih nacionalnim zakonodavstvom zamoljene države ugovornice, u trenutku prijema zahteva. Prilikom utvrđivanja da li je nastupila zastarelost, zamoljena država ugovornica uzeće u obzir sve radnje ili događaje koji su se desili na teritoriji države ugovornice molilje, koje mogu dovesti do prekida ili obustave zatarelosti na teritoriji zamoljene države ugovornice;

f) je lice čije se izručenje traži na teritoriji zamoljene države ugovornice već bilo pravosnažno osuđeno za isto krivično delo, ili je krivični postupak protiv tog lica pravosnažno obustavljen ili je optužnica protiv njega pravosnažno odbijena;

g) je licu čije se izručenje traži odobren azil od strane zamoljene države ugovornice;

h) zamoljena država ugovornica smatra da bi izručenje moglo da ugrozi suverenitet, nacionalnu bezbednost, javni poredak ili druge suštinske interese države ili je u suprotnosti sa njenim nacionalnim zakonodavstvom ili međunarodnim obavezama;

i) se krivično delo odnosi isključivo na povredu vojnih dužnosti.

Član 4.

Fakultativno odbijanje izručenja

Izručenje se može odbiti u slučaju postojanja bilo koje od sledećih okolnosti:

a) ako je krivično delo povodom kog se traži izručenje počinjeno na teritoriji zamoljene države ugovornice i spada u njenu nadležnost, a protiv traženog lica se vodi krivični postupak u zamoljenoj državi ugovornici za isto krivično delo zbog kojeg je podnet zahtev za izručenje;

b) ako zamoljena država ugovornica, uzimajući u obzir težinu krivičnog dela i interese države ugovornice molilje, smatra da bi izručenje tog lica bilo nespojivo sa razlozima humanosti, imajući u vidu godine starosti, zdravstveno stanje ili druge lične prilike traženog lica. U tim slučajevima, umesto odbijanja izručenja lica, zamoljena država ugovornica ima pravo da odloži izručenje dok ne prestanu razlozi zbog kojih se smatra da će izručenje imati teške posledice po traženo lice. U tom cilju, pre donošenja odluke, zamoljena država ugovornica će se konsultovati sa državom ugovornicom moliljom;

c) ako je krivično delo zbog kojeg je podnet zahtev za izručenje izvršeno van teritorije zamoljene države ugovornice i upereno je protiv njenih interesa.

Član 5.

Izručenje sopstvenih državljana

1 Izručenje sopstvenih državljana nije dozvoljeno.

2. U slučaju odbijanja izručenja sopstvenih državljana, zamoljena država ugovornica će krivično goniti lice ili preuzeti izvršenje pravosnažne presude koju je izrekla država ugovornica molilja, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, na zahtev države ugovornice molilje. U tu svrhu, država ugovornica molilja će, preko centralnih organa iz člana 6. ovog ugovora, dostaviti krivične spise, sudske odluke, dokaze i svu ostalu dokumentaciju i informacije kojima raspolaze.

3. Zamoljena država ugovornica će blagovremeno obavestiti državu ugovornicu molilju o preduzetim radnjama povodom zahteva, eventualnom suđenju i konačnoj odluci donetoj u postupku.

4. U slučaju da je lice koje treba izručiti dobilo državljanstvo zamoljene države ugovornice pre predaje, primenjivaće se odredbe iz stava 2. ovog člana.

Član 6.

Centralni organi

1. Za potrebe ovog ugovora, centralni organi koje odrede države ugovornice komuniciraju direktno.

2. Centralni organi su:

za Republiku Srbiju – Ministarstvo pravde Republike Srbije;

za Republiku Kazahstan – Generalno tužilaštvo Republike Kazakhstan.

3. Države ugovornice će obaveštavati jedna drugu diplomatskim putem o svim promenama i dopunama koje se odnose na centralne organe.

Član 7.

Zahtev za izručenje i prateća dokumentacija

1. Zahtev za izručenje se podnosi u pisanoj formi i sadrži sledeće:

a) ime i prezime, datum rođenja, pol, državljanstvo, identifikacione podatke i svaku drugu informaciju koja može da olakša identifikaciju traženog lica i njegovu lokaciju, kao i podatke za potvrdu identiteta, fotografije i otiske prstiju, ako su dostupni;

b) činjenični opis krivičnog dela zbog kojeg se traži izručenje, zajedno sa datumom i mestom izvršenja istog;

c) tekst relevantnih zakonskih odredaba koje propisuju bitne elemente i kaznu za krivično delo zbog kojeg se traži izručenje;

d) tekst relevantnih zakonskih odredaba o zastarelosti krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne i informacije o njihovoj primeni u vezi sa krivičnim delom zbog kojeg se traži izručenje;

e) u slučaju kada je krivično delo povodom kojeg se traži izručenje počinjeno van teritorije države ugovornice molilje, tekst relevantnih zakonskih odredaba kojima se određuje nadležnost države ugovornice molilje za takvo krivično delo.

2. Osim dokumenata navedenih u stavu 1. ovog člana, uz zahtev za izručenje se dostavljaju:

a) ako se zahtev odnosi na krivično gonjenje, kopije optužnog akta i sudske odluke/poternice overene od strane nadležnog organa države ugovornice molilje;

b) ako se zahtev odnosi na izvršenje presude, prepis pravosnažne sudske odluke, overene od strane nadležnog organa države ugovornice molilje, dokument koji sadrži podatke o izdržanom delu kazne i preostalom delu kazne.

3. Ako je lice osuđeno u odsustvu, izručenje može biti odobreno ukoliko država molilja da garancije zamoljenoj državi ugovornici da lice ima pravo na ponovno suđenje koje štiti pravo na odbranu.

Član 8.

Dodatne informacije

1. Ukoliko su informacije koje je dostavila država ugovornica molilja uz zahtev za izručenje nedovoljne da bi zamoljena država ugovornica mogla da doneše odluku u skladu sa ovim ugovorom, zamoljena država ugovornica može da zatraži dodatne informacije. Tražene dodatne informacije moraju se dostaviti u roku od trideset (30) dana od prijema zahteva.

2. Ukoliko je traženo lice u pritvoru, a tražene dodatne informacije nisu primljene u roku koji je naveden u stavu 1. ovog člana, lice može biti pušteno iz pritvora. Međutim, puštanje iz pritvora ne sprečava novo pritvaranje i izručenje traženog lica, ukoliko se dodatne informacije prime naknadno.

3. Ukoliko je lice pušteno iz pritvora u skladu sa stavom 2. ovog člana, zamoljena država ugovornica će o tome obavestiti državu molilju ugovornicu u roku od tri (3) dana.

Član 9.

Prihvatljivost dokumenata

1. Dokumenti koji su overeni od strane centralnih organa ili nadležnih organa su prihvatljivi u postupku izručenja traženog lica, bez dalje overe, potvrde verodostojnosti ili legalizacije.

2. Zahtev za izručenje traženog lica i neophodna dokumenta će biti sačinjeni na jeziku države ugovornice molilje i dostavljaju se sa overenim prevodom na jezik zamoljene države ugovornice ili na engleski jezik.

Član 10.

Odluka o zahtevu za izručenje

1. Zamoljena država ugovornica odlučuje o zahtevu za izručenje u skladu sa odredbama ovog Ugovora i domaćeg zakonodavstva, i odmah obaveštava državu ugovornicu molilju o svojoj odluci.

2. Ukoliko zamoljena država ugovornica odbije zahtev za izručenje, bilo u celosti ili delimično, odluka mora biti obrazložena.

3. Kada je do odbijanja izručenja došlo iz formalno-pravnih razloga, država ugovornica molilja može da dostavi ponovljeni zahtev za izručenje. O navedenim formalno-pravnim razlozima vodiće se računa prilikom podnošenja novog zahteva za izručenje.

4. Zamoljena država ugovornica može da odobri izručenje prema svom nacionalnom zakonodavstvu, nakon prijema zahteva za privremeno pritvaranje od države ugovornice molilje, pod uslovom da traženo lice dobrovoljno pristane na izručenje pred nadležnim organom zamoljene države ugovornice. Takva saglasnost je neopoziva.

Član 11.

Načelo specijalnosti

1. Lice koje je izručeno na osnovu ovog ugovora ne može biti gonjeno, suđeno ili podvrgnuto izvršenju kazne ili bilo kojoj drugoj meri kojom se ograničava

lična sloboda, za bilo koje krivično delo počinjeno pre njegovog izručenja, osim u sledećim slučajevima:

- a) ukoliko se lice odreklo garancija koje su predviđene stavom 1. ovog člana;
- b) ukoliko je krivično delo počinjeno nakon izručenja;
- c) ukoliko izručeno lice napusti teritoriju države ugovornice molilje nakon izručenja i dobrovoljno se vrati;
- d) ukoliko izručeno lice ne napusti teritoriju države ugovornice molilje u roku od četrdeset pet (45) dana od trenutka kada je za to imalo mogućnost. Međutim, ovaj period ne uključuje vremenski period u toku kojeg navedeno lice nije napustilo teritoriju države ugovornice molilje iz razloga koji su van njegove kontrole;
- e) ukoliko se zamoljena država ugovornica saglasi sa tim, u kom cilju se podnosi molba sa prilozima navedenim u članu 7. ovog ugovora i sudski zapisnik sa izjavom navedenog lica. Zamoljena država ugovornica daće saglasnost ako su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za izručenje po ovom ugovoru. U periodu pre donošenja odluke o zahtevu, izručeno lice se može držati u pritvoru u državi ugovornici molilji u skladu sa njenim nacionalnim zakonodavstvom.

2. Država ugovornica molilja ne može da izruči ili preda lice koje je izručeno na osnovu ovog Ugovora trećoj državi za bilo koje krivično delo koje je počinjeno pre izručenja bez pristanka zamoljene države ugovornice.

Član 12.

Lišenje slobode radi izručivanja

1. Traženom licu može biti određen pritvor na zahtev države ugovornice molilje pre prijema zahteva za izručenje.
2. Zahtev za pritvaranje može biti dostavljen direktno između centralnih organa ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL). Zahtev za pritvaranje može biti upućen putem tehničkih sredstava komunikacije. Original zahteva se istovremeno šalje poštom.

Zahtev za pritvaranje sadrži:

- a) opis traženog lica, uključujući identifikacione podatke i podatke o njegovom državljanstvu;
- b) lokaciju traženog lica, ako je poznata;
- c) kratak opis krivičnog dela, datum i mesto izvršenja istog;
- d) merodavne odredbe krivičnog zakona;
- e) izjavu o postojanju sudske odluke ili poternice protiv traženog lica ili o postojanju pravnosnažne presude; i
- f) garanciju da će zahtev za izručenje traženog lica biti dostavljen u najkraćem roku.

3. Zamoljena država ugovornica odmah obaveštava državu ugovornicu molilju o odluci koja je doneta povodom zahteva za pritvaranje.

4. Ukoliko, po isteku trideset (30) dana od datuma pritvaranja, Centralni organ zamoljene države ugovornice ne primi zahtev za izručenje, lice lišeno slobode će biti pušteno iz pritvora. Nakon obrazloženog zahteva države ugovornice molilje, ovaj period može biti produžen na četrdeset pet (45) dana. Međutim, puštanje na slobodu ne sprečava novo lišenje slobode radi izručenja ukoliko zamoljena država ugovornica naknadno primi zahtev za izručenje.

Član 13.

Sticaj zahteva

1. Ukoliko zamoljena država ugovornica primi zahteve za izručenje u vezi sa istim licem od dve ili više država, uključujući državu ugovornicu molilju, za ista ili različita krivična dela, zamoljena država ugovornica odlučuje kojoj državi će izručiti to lice.
2. Pri donošenju odluke iz stava 1. ovog člana, zamoljena država ugovornica će uzeti u obzir sve relevantne okolnosti, a naročito:
 - a) da li su zahtevi podneti na osnovu ovog ugovora;
 - b) mesto i vreme izvršenja krivičnog dela;
 - c) interes država molilja;
 - d) težinu krivičnog dela;
 - e) državljanstvo traženog lica;
 - f) mogućnost daljeg izručenja drugim državama moliljama;
 - g) redosled prijema zahteva od država molilja.

Član 14.

Predaja izručenog lica

1. Ukoliko se odobri izručenje, države ugovornice će se što pre dogovoriti u vezi sa datumom, mestom i svakim drugim relevantnim uslovom vezano za izručenje. Država ugovornica molilja će biti obaveštена o dužini vremena trajanja pritvora u kome se nalazilo traženo lice radi izručivanja i to vreme se uračunava u ukupno trajanje kazne.
2. Vremenski period za predaju izručenog lica je trideset (30) dana od datuma kada država ugovornica molilja primi odluku o izručenju.
3. Ukoliko, u okviru vremenskog perioda koji je naveden u stavu 2. ovog člana, država ugovornica molilja ne preuzme lice čije je izručenje odobreno, zamoljena država ugovornica će odmah pustiti lice na slobodu i može da odbije novi zahtev za izručenje tog lica za isto krivično delo, osim ako ne primeni stav 4. ovog člana.
4. U slučaju da postoje okolnosti koje su van kontrole država ugovornica, a koje sprečavaju predaju ili preuzimanje izručenog lica, centralni organi država ugovornica dogovaraju o novom datumu i ostalim uslovima za predaju.
5. Ukoliko, nakon predaje, izručeno lice izbegne gonjenje ili izvršenje presude bekstvom i vrati se na teritoriju zamoljene države ugovornice, to lice može opet biti izručeno na osnovu novog zahteva za izručenje. U tom slučaju, dokumentacija navedena u članu 7. ovog ugovora ne mora da bude priložena uz zahtev za izručenje.

Član 15.

Odlaganje ili privremeno izručenje

1. Ukoliko je u toku krivični postupak protiv traženog lica ili se isto nalazi na izdržavanju kazne zatvora zbog drugog krivičnog dela, a ne onog koje je predmet izručenja, zamoljena država ugovornica može, nakon donošenja odluke o izručenju, da odloži njegovo izručenje do okončanja krivičnog postupka ili do izvršenja izrečene kazne. U slučaju takvog odlaganja, zamoljena država ugovornica odmah o tome obaveštava državu ugovornicu molilju.

2. U slučaju ako bi usled odlaganja izručenja u državi ugovornici molilji krivično gonjenje moglo da zastari ili bi njegov tok bio ozbiljno ometen, na zahtev države ugovornice molilje, zamoljena država ugovornica može privremeno da izruči traženo lice pod dogovorenim uslovima. Država ugovornica molilja će privremeno izručeno lice držati u pritvoru za vreme boravka na njenoj teritoriji i vratiće ga u zamoljenu državu ugovornicu u dogovorenom periodu. Vreme provedeno u pritvoru se uračunava u ukupno trajanje kazne koja će se izvršiti u zamoljenoj državi ugovornici.

3. Predaja izručenog lica, takođe, može biti odložena i u slučaju kada može da ugrozi život tog lica ili da pogorša njegovo zdravstveno stanje. U tom slučaju, neophodno je da zamoljena država ugovornica dostavi državi ugovornici molilji detaljan lekarski izveštaj koji je izdao nadležni zdravstveni organ.

Član 16.

Oduzimanje i predaja predmeta i spisa

1. Na zahtev države ugovornice molilje, zamoljena država ugovornica, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom vrši zaplenu, konfiskaciju i predaju predmeta i spisa koje pronađe na svojoj teritoriji a koji potiču od krivičnog dela ili koji mogu poslužiti kao dokaz. U tom slučaju, predmeti i spisi dostavljaju se državi ugovornici molilji, ako je moguće, istovremeno sa predajom izručenog lica.

2. Predmeti i spisi iz stava 1. ovog člana mogu, ukoliko država ugovornica molilja to traži, da budu predati nakon odobrenja zamoljene države ugovornice, i u slučaju da izručenje nije moguće.

3. Zamoljena država ugovornica može, u cilju vođenja drugih krivičnih postupaka, da privremeno odloži predaju predmeta i spisa navedenih u stavu 1. ovog člana ili da ih preda pod uslovom da budu vraćeni.

4. Predaja zaplenjenih ili konfiskovanih predmeta i spisa državi ugovornici molilji vrši se bez kršenja prava zamoljene države ugovornice ili trećih lica. Na zahtev zamoljene države ugovornice ili trećih lica, država ugovornica molilja će u najkraćem roku vratiti predate predmete i spise besplatno, u skladu sa njihovim pravima na takve predmete, u toku jednog (1) meseca po okončanju suđenja, osim ako se države ugovornice ne dogovore drugačije.

Član 17.

Tranzit

1. Države ugovornice mogu, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i bez povrede svojih interesa, da odobre tranzit preko svojih teritorija lica koja se izručuju drugoj državi ugovornici od strane treće države.

2. U tom cilju, država ugovornica molilja šalje zahtev za tranzit koji sadrži informacije o identitetu lica koje se izručuje, informacije o njegovom državljanstvu i kratku izjavu o pojedinostima slučaja zamoljenoj državi ugovornici posredstvom Centralnog organa ili, u naročito hitnim slučajevima, posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL). Uz zahtev za tranzit se dostavlja i kopija dokumenta kojim se odobrava izručenje lica.

3. U toku tranzita zamoljena država ugovornica će lice koje se sprovodi držati u pritvoru na svojoj teritoriji.

4. Odobrenje tranzita nije neophodno ukoliko se tranzit vrši vazdušnim putem a sletanje u državu tranzita nije predviđeno. U slučaju neplaniranog sletanja na teritoriju države preko koje se vrši tranzit, država koja traži tranzit odmah će o tome obavestiti državu preko čije teritorije se vrši tranzit, u kom slučaju, država preko

čije se teritorije vrši tranzit će navedenom licu odrediti pritvor u trajanju do petnaest (15) dana, u kom roku je potrebno da država molilja dostavi zahtev za tranzit.

5. Ukoliko, pod uslovima navedenim u stavu 4. ovog člana, zahtev za tranzit nije primljen, lice se pušta na slobodu, osim ako se države ugovornice ne dogovore drugačije.

Član 18.

Troškovi

1. Troškove u vezi sa primenom ovog ugovora snosi država ugovornica na čijoj teritoriji su troškovi nastali.
2. Troškove tranzita snosi država ugovornica molilja.
3. Troškove vezane za držanje lica u pritvoru tokom njegovog tranzita snosi zamoljena država ugovornica.

Član 19.

Obaveštavanje o odlukama

Država ugovornica molilja dostavlja zamoljenoj državi ugovornici informacije o krivičnom gonjenju, postupku pred sudom ili izvršenju presude u vezi sa izručenim licem ili informacije o izručenju izručenog lica trećoj državi.

Član 20.

Odnos prema ostalim međunarodnim sporazumima

Ovaj ugovor ne dira u prava i obaveze država ugovornica koje proizilaze iz međunarodnih sporazuma čije su članice.

Član 21.

Rešavanje sporova

Svi sporovi koji nastanu u vezi sa primenom ili tumačenjem ovog ugovora rešavaju se konsultacijama i pregovorima između centralnih organa država ugovornica.

Član 22.

Završne odredbe

1. Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.
2. Ovaj ugovor se zaključuje na neodređeni vremenski period i stupa na snagu danom prijema poslednjeg obaveštenja kojim se države ugovornice, diplomatskim putem, međusobno obaveštavaju da su završeni unutrašnji pravni postupci potrebnii za stupanje na snagu ugovora.
3. Ovaj ugovor može biti dopunjena na osnovu međusobne saglasnosti država ugovornica, posebnim protokolima koji će biti sastavni deo ugovora i koji stupaju na snagu u skladu sa stavom 2. ovog člana.
4. Ovaj ugovor će prestati da se primenjuje po isteku perioda od sto osamdeset (180) dana od dana prijema pisanih obaveštenja druge države ugovornice o njenoj namjeri da otkaže ugovor diplomatskim putem.
5. U slučaju otkaza ovog ugovora, postupak izručenja koji je započet u vreme trajanja ugovora, sprovešće se na osnovu ovog ugovora do njegovog okončanja.

U POTVRDU TOGA, dole potpisani, sa punim ovlašćenjem, su potpisali ovaj ugovor.

Sačinjeno u Beogradu, dana 24. avgusta 2016. godine, u po dva primerka na srpskom, kazaškom i engleskom jeziku, pri čemu je svaki tekst podjednako verodostojan.

U slučaju neslaganja u tumačenju odredbi ovog ugovora, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Republiku Srbiju

Za Republiku Kazahstan

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E Nj E

I. Ustavni osnov za donošenje zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Kazahstan o izručenju sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kome je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore, kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje Ugovora

Pravna saradnja između Republike Srbije i Republike Kazahstan, kada je u pitanju izručenje okrivljenih i osuđenih lica, nije regulisana ni bilateralnim, ni multilateralnim ugovorima.

Potvrđivanjem Ugovora o izručenju stvorice se uslovi za odvijanje navedenog vida međunarodne pravne pomoći između dve države.

III. Ocena potrebe finansijskih sredstava za sprovođenje zakona

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije, već će se zakon izvršavati iz sredstava koja se redovno obezbeđuju za rad organa koji će zakon izvršavati. Naime, sredstva su obezbeđena Zakonom o budžetu Republike Srbije za 2018. godine u okviru Razdela broj 23 – Ministarstvo pravde, Program 1602 - Uređenje i upravljanje u sistemu pravosuđa, funkcija 360 – javni red i bezbednost neklasifikovani na drugom mestu, Projekat 0010 – Administracija i upravljanje, Ekomska klasifikacija 422 - troškovi putovanja. Narednih godina sredstva za izvršavanje ovog zakona će biti planirana u okviru limita utvrđenih od strane Ministarstva finansija u postupku donošenja Zakona o budžetu Republike Srbije.